

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Banca A/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Președintele ANAF

[Sprawa C-827/21 ⁽¹⁾, Banca A (Zastosowanie dyrektywy w sprawie łączenia spółek w sytuacjach krajowych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/133/WE – Artykuł 7 – Połączenie poprzez przejęcie – Transakcja czysto wewnętrzna – Pierwszeństwo prawa Unii poza zakresem stosowania prawa Unii – Brak – Wykładnia prawa Unii poza zakresem stosowania tego prawa – Właściwość Trybunału do rozstrzygnięcia w trybie prejudycjalnym – Warunek – Prawo Unii mające zastosowanie w sposób bezpośredni i bezwarunkowy na mocy prawa krajowego]

(2023/C 205/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banca A

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Președintele ANAF

Sentencja

- 1) Prawo Unii nie zobowiązuje sądu krajowego do interpretowania, zgodnie z dyrektywą Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, przepisu prawa krajowego mającego zastosowanie do czysto wewnętrznej transakcji połączenia dwóch przedsiębiorstw, z których każde ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim, gdyż transakcja ta nie wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy.
- 2) Trybunał nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne dotyczące wykładni dyrektywy 2009/133, ponieważ, po pierwsze, okoliczności faktyczne w postępowaniu głównym nie wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy, a po drugie, nie ma ona zastosowania do tych okoliczności faktycznych w sposób bezpośredni i bezwarunkowy na mocy prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 19.4.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Austria) – BF/ Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

(Sprawa C-52/22 ⁽¹⁾, BVAEB (Waloryzacja emerytur))

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyrektywa 2000/78/WE – Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek – Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) – Artykuł 6 ust. 1 – Emerytura – Uregulowanie krajowe przewidujące stopniowe dostosowywanie systemu emerytalnego urzędników do powszechnego systemu emerytalnego – Pierwsza waloryzacja wysokości emerytury, która następuje szybciej w odniesieniu do jednej kategorii urzędników niż w odniesieniu do innej – Uzasadnienie]

(2023/C 205/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BF

Strona pozwana: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy

należy dokonywać w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że w celu stopniowego dostosowywania systemu emerytalnego urzędników do powszechnego systemu emerytalnego pierwsza waloryzacja kwoty emerytury danej kategorii urzędników następuje począwszy od drugiego roku kalendarzowego po nabyciu prawa do emerytury, podczas gdy w przypadku innej kategorii urzędników waloryzacja ta następuje w pierwszym roku kalendarzowym po nabyciu wspomnianego prawa.

(¹) Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-70/22 (¹), Viagogo)

[Odesłanie prejudycjalne – Handel elektroniczny – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuł 1 – Zakres stosowania – Artykuł 2 lit. c) – Pojęcie „usługodawcy mającego siedzibę” – Artykuł 3 ust. 1 – Świadczenie usług społeczeństwa informacyjnego przez usługodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego – Spółka mająca siedzibę na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej – Brak możliwości zastosowania *ratione personae* – Artykuł 56 TFUE – Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony – Zakres stosowania – Zakaz ograniczeń w odniesieniu do transgranicznego świadczenia usług nieprzekraczającego 90 dni w roku kalendarzowym – Świadczenie usług we Włoszech przez okres dłuższy niż 90 dni – Brak możliwości zastosowania *ratione personae* – Artykuł 102 TFUE – Brak w postanowieniu odsyłającym jakichkolwiek informacji pozwalających na ustalenie związku między sporem w postępowaniu głównym a ewentualnym nadużyciem pozycji dominującej – Niedopuszczalność]

(2023/C 205/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Viagogo AG

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

przy udziale: Ticketone SpA